

Stříbrná hvězda

Všichni strnuli úžasem, když kněz za velkým balvanem vykřikl: „Existuje hvězda, stvořená z rozpuštěného stříbra, ukrytá uvnitř ramene ženy, a ten, kdo ji osvobodí, spasí svět.“

Poté žádná žena nevyšla ven z domu a žádný muž se nezamiloval. Všichni měli strach a nikdo nevěděl, co si ten druhý myslí. Uplynul dlouhý čas, než si zatmění slunce vyžádalo svoji první oběť.

Chudá žena, která chtěla pozorovat zmizení slunce na čerstvém vzduchu, za tmy vyšla z domu. Náhle se k ní rozběhl jeden z mužů, který byl poblíž, popadl ji za vlasy, a pak ji ostatní bez váhání odnesli k obětnímu kameni. Popravčí rozřízl podélně její rameno na dvě části, ale nebylo vidět ani hvězdu, ani žádnou krev.

The Silver Star

All the people were astonished as the priest shouted beside the big rock, “there is a star, made of melted silver, hidden in the shoulder of a woman, and the one who releases it will save the world.”

After that no woman came out of house and no man fell in love. They were all fearful and no one knew what the other one thought . A long time passed until one day the eclipse took the first victim.

A poor woman who wanted to watch the disappearance of the sun in the fresh air had come out in the dark. At once one of the men nearby ran into her and clasped her hair, then the others without any hesitation carried her to the rock of sacrifice. The executor cleaved her shoulder lengthwise in two parts but neither a star nor blood was seen...

Můj přítel

Můj nejlepší přítel je kat; nikdy na něj nezapomenu, ani poté, co ho zabiju. Přeje si, aby ho měl někdo rád, protože se ho všichni bojí, dokonce i jeho žena a děti. Ve skutečnosti je můj přítel pod tlakem ze všech stran, a přál by si, aby mu lidé, kteří ho potkávají cestou z práce a do práce, věnovali svým způsobem nějakou pozornost nebo k němu alespoň nebyli lhostejní.

Možná si myslíte, že můj přítel nenávidí svoji práci, ale není tomu tak. Miluje svoji práci a těší ho stejným způsobem, jako například nás těší když se nám něco podaří v zaměstnání. Jednou se mi pokoušel říct mi o jedné ze svých vzpomínek, ale nedařilo se mu to, protože kdykoliv začal větu a podíval se mi u toho do očí, rozmyslel si to. Nevím, co uviděl v mých očích. Nakonec, když vytušil můj zájem, řekl : „Nemůžu ti vyprávět celou moji vzpomínku, ale řeknu ti kousek z ní, aby sis mohl domyslet celý příběh; představ si jen, že malá holčička strčila ruku do sklenice s jahodovou nebo malinovou marmeládou - to není důležité, důležité je jen, aby ti barva připomínala barvu krve, a pak když když ji vytáhne, aby ji s chutí olízla, náhle zjistí, že má ruku uříznutou v zápěstí aniž by pocítila jakoukoliv bolest.“ Odmlčel se na moment a vzal si sklenku, lóknul si a pak pokračoval: “Mým jediným přáním bylo najít způsob jak zabíjet lidi bezbolestně, proto jsem si vybral tuto práci. Myslím si, že mohu naplnit svoje očekávání. Před pár dny jsem našel jednu část lidského těla, tak aby šlo zabíjet lidi bezbolestně.“

Pak se usmál a pokračoval: “Není to zajímavé? Právní systém si myslí, že může trestat lidi a zabíjet je bolestně, ale neví, že já jsem našel způsob, jak mu jeho hnusné plány překazit. Nebo si to nemyslíš?”

Neodpověděl jsem mu, protože jsem přemýšlel o tom, že ho na sklonku noci zabiju.

My Friend

My best friend is an executioner; I will always remember him, even when I kill him. He wishes that someone would like him because everyone is afraid of him even his wife and children. In fact, my friend is under stress from all sides, he only hopes that the people, who meet him on their way to work or back home, show him a kind of attention or at least not to be indifferent to him.

Perhaps you think that my friend hates his job but this is not the case. He loves his job and even enjoys it, an enjoyment which for example we feel when we make good progress in our job. Once, my friend tried to tell me one of his memories but he couldn't because whenever he began his sentence, looking into my eyes he changed his mind. I don't know what he saw in my eyes. At last, when he felt my enthusiasm, he said; "I cannot tell you all about my memory but I just tell you a part of it so that you can guess the story; just imagine that a little girl has put her hand into a bottle of strawberry or blackberry jam- it isn't very important, just as long as the color reminds you of blood and then when she takes out her hand willingly to lick, suddenly she finds out that her hand has been cut from her wrist without her feeling any pain." He paused for a moment and took his glass, he took a gulp and then continued; "My only wish was finding a way to kill people painlessly that is why I chose this job. In fact I think I can fulfil my expectation. A few days ago I could find one part of the body by which one can kill people painlessly."

Then he smiled and continued; "it is interesting, isn't it? The law thinks that he can punish people and kill them painfully but he doesn't know that I've found a way to prevent his nasty plan, isn't it so?"

I didn't answer him because I was thinking to kill him at the end of the night.